

๑. ชื่อเรื่อง การแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดังจากสถานบันเทิงในพื้นที่เขตจตุจักร

๒. หลักการและเหตุผล

กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม เพื่อดำเนินการกับสถานบริการร้านจำหน่ายสุรา ที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ หรือดำเนินกิจการที่ขัดต่อภาพลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีของประเทศไทย และแหล่งอบายมุขอื่นที่ส่งผลเอื้อต่อปัญหาเสพติด บ่อนการพนัน ตู้ม้า กำจัดสิ่งยั่วยุ หรือจุดเสี่ยง สิ่งพิมพ์หรือเอกสารที่ส่งไปทางลามกอนาจาร รวมทั้งให้ประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดลานกิจกรรมด้านดนตรี และศิลปะเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมที่ดี ให้เยาวชนห่างไกลยาเสพติด ส่งเสริมให้ประชาชนและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมขนบธรรมเนียมประเพณีทางศาสนา ดำเนินงานตามนโยบายลดอบายมุขสร้างสุขให้สังคม ซึ่งพบว่าจากการออกตรวจสถานบริการ จำนวน ๑๙,๐๑๘ แห่ง ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย จำนวน ๑๘,๙๙๔ แห่ง สั่งพักใช้ใบอนุญาตสถานบริการ จำนวน ๒๔ แห่ง ประเภทจำหน่ายสุรา ออกตรวจจำนวน ๗๕,๗๒๙ แห่ง ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย จำนวน ๗๔,๘๑๙ แห่ง สั่งปิดสถานบริการตามปว. ๕๐ จำนวน ๑๗๐ แห่ง ดำเนินคดีตามกฎหมาย ๕๗๗ แห่ง แหล่งอบายมุขอื่นๆ จำนวน ๔๗,๔๓๘ แห่งปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย จำนวน ๔๖,๙๑๓ แห่ง สั่งพักใช้ใบอนุญาตสถานบริการ จำนวน ๕๒๔ แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธ.ค. ๒๕๕๗)

จากข้อมูลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่ได้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม พบว่าสถานที่ที่ประชาชนต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้าไปดูแลแก้ไขมากที่สุด คือ สถานบันเทิง สถานบริการ (ร้อยละ ๖๑.๖) และพบว่าประชาชนในกรุงเทพมหานครร้อยละ ๒๔.๓ ระบุว่าสถานบันเทิงส่งเสียงดังรบกวน ร้อยละ ๑๙.๕ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, ๒๕๔๔)

สำนักงานเขตจตุจักรเป็นเขตชั้นในที่สำคัญแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่โดยรวม ๓๒.๙๐๘ ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย ๕ แขวง คือ แขวงจตุจักร แขวงลาดยาว แขวงจอมพล แขวงจันทระเกษม และแขวงเสนานิคม สำนักงานเขตจตุจักร เป็นแหล่งพาณิชยกรรมขนาดใหญ่ และเป็นเขตเศรษฐกิจ มีพื้นที่พาณิชยกรรมรองจากจากพื้นที่พญาศรี และที่สำคัญเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกรุงเทพมหานคร (ฝ่ายปกครองและทะเบียนสำนักงานเขตจตุจักร, ๒๕๕๗) เนื่องจากสำนักงานเขตจตุจักรเป็นแหล่งท่องเที่ยวและพาณิชยกรรม จึงเป็นที่ตั้งของสถานบันเทิงหลายแห่ง ทั้งที่ได้รับอนุญาตและไม่ได้รับอนุญาต เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ จากข้อมูลสถิติของฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ สำนักงานเขตจตุจักร ณ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ พบว่าสำนักงานเขตจตุจักร มีสถานประกอบการประเภทกิจการที่เปิดให้มีการแสดงดนตรี ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ จำนวน ๔๓ ราย โดยพบว่าจำนวน ๔๓ รายนี้มีใบอนุญาตแสดงดนตรี เพียง ๑๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓๓ และไม่มีใบอนุญาตแสดงดนตรีฯ สูงถึง ๒๙ ร้าน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๖๗

ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดไว้ว่าการประกอบกิจการแสดงดนตรี เป็นกิจการที่เข้าข่ายเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการเข้าไปควบคุมดูแลโดยการออกใบอนุญาตประกอบกิจการ เพราะการประกอบกิจการ อาจก่อให้เกิดมลพิษหรือ

สิ่งที่ทำให้เกิดโรค ไม่ว่าจะเป็นมลพิษทางอากาศ ทางเสียง ความร้อน ความสั่นสะเทือน เป็นต้น หากไม่มีการควบคุมกำกับดูแลจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่มีการขออนุญาตประกอบกิจการก็จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงได้

จากข้อมูลสถิติย้อนหลังของฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพภิบาล พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗ พบว่า แนวโน้มของการเปิดให้บริการของสถานบันเทิงในพื้นที่เขตจตุจักร โดยไม่ได้รับอนุญาตแสดงดนตรีฯ มีแนวโน้มสูงขึ้น มีจำนวนร้านที่เปิดให้บริการเพิ่มขึ้น จำนวน ๒๙ ร้าน และพบว่าปี พ.ศ.๒๕๕๕ เพิ่มจากปี พ.ศ.๒๕๕๔ จำนวน ๖ ร้าน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗ ปี พ.ศ.๒๕๕๖ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๕ จำนวน ๑๐ ร้าน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๕ และปี พ.ศ.๒๕๕๗ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๖ จำนวน ๑๓ ร้าน คิดเป็นร้อยละ ๔๔ ซึ่งหากสถานบันเทิงเหล่านี้ที่เพิ่มจำนวนขึ้นโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือไม่มีการควบคุม ก็จะมีปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาการร้องเรียนเรื่องเสียงดัง เป็นต้น

จากสถิติการร้องเรียนของฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพภิบาล สำนักงานเขตจตุจักร ข้อมูลเดือนตุลาคม ๒๕๕๗-มีนาคม ๒๕๕๘ พบว่ามีสถิติการร้องเรียนเรื่องเสียงรบกวนจากสถานบันเทิงที่เปิดให้มีการแสดงดนตรี มีจำนวน ๖๒ ครั้ง จากการร้องเรียนทั้งหมด ๑๗๕ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๓๕ ของเรื่องร้องเรียนทั้งหมด และพบว่าการร้องเรียนเรื่องเสียงดังจากการแสดงดนตรีฯ จำนวน ๖๒ ครั้ง มาจากสถานบันเทิงที่ไม่ได้รับอนุญาตมีสูงถึง ๕๘ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๕ และจากผลการตรวจวัดเสียงของสถานบันเทิงที่ไม่มีใบอนุญาตแสดงดนตรีฯ ในช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๕๗-มีนาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๓๒ ร้าน พบว่ามีค่าระดับเสียงรบกวนเกินกว่าระดับเสียงรบกวนที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ.๒๕๕๐) เรื่องค่าระดับเสียงรบกวน จำนวนสูงถึง ๒๖ ร้าน คิดเป็นร้อยละ ๘๑ ซึ่งจากข้อร้องเรียนดังกล่าวได้มีการกล่าวถึงปัญหาเสียงดังเป็นระยะเวลานาน สร้างความรำคาญและผลกระทบต่อสุขภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ศ.ล.อนามัย ชีรวีโรจน์,จิตรพรรณ ภูเขาภักดีภพ,๒๕๔๓) ที่ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการสูญเสียการได้ยินของผู้ประกอบอาชีพในสถานบริการดิสโก้เทค พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้รับเสียงสะสมเกินมาตรฐาน OSHA (The Occupational Safety and Health Administration) ผู้ประกอบอาชีพในสถานประกอบการดิสโก้เทค ส่วนใหญ่มีการสูญเสียการได้ยิน จึงควรได้รับการดูแลและป้องกันไม่ให้เกิดความสูญเสียการได้ยินเพิ่มขึ้นในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพ และสอดคล้องกับการศึกษาของ (วีโรจน์ เล็งรักษา,๒๕๔๗) ที่พบว่าสภาพแวดล้อมการทำงานในสถานบันเทิงดิสโก้เทค มีความเสี่ยงต่อสุขภาพของพนักงานจากระดับเสียงดังเกินมาตรฐาน

จากข้อมูลสถิติตามที่ได้กล่าวมา จะพบว่าสถานบันเทิงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญจากเสียงดังเพิ่มมากขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดังในพื้นที่เขตจตุจักร เพื่อให้สถานบันเทิงดำเนินการป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ และปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ตลอดจนจัดทำคู่มือเกณฑ์มาตรฐานใช้สำหรับสถานบันเทิงในพื้นที่เขตจตุจักรต่อไป

๓. วัตถุประสงค์

- ๓.๑ เพื่อป้องกันและลดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญเสียงดังจากสถานบันเทิง
 ๓.๒ เพื่อพัฒนาสถานบันเทิงให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

๔. เป้าหมาย

- ๔.๑ จัดอบรมให้ความรู้ผู้ประกอบการสถานบันเทิงในพื้นที่เขตจตุจักร เพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดัง
 ๔.๒ สามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดังในพื้นที่เขตจตุจักร
 ๔.๓ สามารถสร้างสถานบันเทิงต้นแบบในการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดัง
 ๔.๔ สามารถจัดทำคู่มือเกณฑ์มาตรฐานเพื่อใช้สำหรับกิจการสถานบันเทิงในด้านสุขลักษณะและการป้องกันเหตุรำคาญเรื่องเสียงดัง

๕. ความรู้ที่นำมาใช้ในการจัดทำรายงานฯ

แนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ เรื่องเสียงดังจากสถานบันเทิงในพื้นที่เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ได้ค้นหาวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเปิดสถานบันเทิงประเภทการแสดงดนตรี ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน ดังนี้

ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๔๔ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งออกตามความพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ได้กำหนดว่า “กิจการประเภทการแสดงดนตรี เต็มรำ รำวง ร้องเงิ้ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน” เป็นกิจการซึ่งกำหนดให้ควบคุมจะต้องขออนุญาตการประกอบกิจการจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นผู้พิจารณาออกใบอนุญาต ซึ่งใบอนุญาตจะมีอายุ ๑ ปี หลังจากได้รับอนุญาต

การพิจารณาออกใบอนุญาตกิจการประเภทการแสดงดนตรี ฯ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น นั้น จะพิจารณากฎหมายอื่นๆ ให้สอดคล้องด้วย คือ

๑. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งกำหนดต้องมีการควบคุมการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพทั้งผู้ปฏิบัติงาน ผู้มาใช้บริการและป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง และป้องกันเหตุรำคาญจาก กลิ่น แสง เสียง ความร้อน หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

๒. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.๒๕๐๙ จะต้องพิจารณาว่าต้องได้รับการอนุญาตประกอบการประเภท “สถานบริการ” (๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย

โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง จาก “พนักงานเจ้าหน้าที่” สำหรับ กรุงเทพมหานคร คือ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล

๓. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ การพิจารณากำหนดอนุญาตการแสดง ดนตรี กำหนดว่าอาคารที่ใช้เป็นสถานประกอบกิจการแสดงดนตรี จะต้องเป็นอาคารพาณิชย์ และ ถูกต้องตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

๔. พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ การพิจารณากำหนดอนุญาตการแสดง ดนตรี จะพิจารณาการใช้สอยประโยชน์ของพื้นที่ ต้องเป็นประเภทพื้นที่พาณิชยกรรม

๕.พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ พิจารณากำหนดห้ามตั้งวางสิ่งของในที่หรือทางสาธารณะ

๖.พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ พิจารณาว่าด้วยเรื่องกำหนดมาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไป

๗.พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕ พิจารณากำหนดชื่อ หรือประเภทของสถานที่ให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่

๘.พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๗ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดขาย เครื่องตี้มแอลกอฮอล์แก่ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

๙.พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ เรื่องมาตรการ ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

๑๐.คำสั่งหัวหน้ารักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่องมาตรการในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง และการควบคุมสถานบริการหรือสถาน ประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ตามข้อ ๕ ประกอบกับข้อ ๔ วรรคสอง

๑๑.ระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยหลักเกณฑ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ ประเภทการจัดให้มีการแสดงดนตรี เต็นท์ ร่องแจ้ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดง ในทำนองเดียวกัน

๑๒.คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง การควบคุม กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทกลุ่มบริการบันเทิงได้ออกคำแนะนำไว้ดังนี้

ลักษณะที่ตั้งของสถานประกอบการ

(๑) สถานประกอบการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล โดยราชการส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดในข้อบัญญัติของท้องถิ่น โดย คำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการนั้นๆที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย ของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญแก่ประชาชนใกล้เคียงด้วย ทั้งนี้ อาจยกเว้นหรือให้เลื่อนเวลาในการ เคลื่อนย้าย สำหรับกิจการที่ได้ก่อตั้งอยู่ก่อนออกข้อบัญญัติของท้องถิ่นก็ได้

ลักษณะของอาคาร ต้องจัดให้มีความเหมาะสมที่จะประกอบกิจการและมีลักษณะดังนี้

(๑) การออกแบบและการวางผังของอาคาร ควรเหมาะสมต่อการป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนจากพื้นที่ให้บริการ ที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ประชาชนใกล้เคียง

(๒) พื้นที่ส่วนที่มีดนตรีหรือการแสดงดนตรี ส่วนเต้นรำและบริเวณที่มีเสียงดังและความสั่นสะเทือน ควรเป็นอาคารที่ปิดมิดชิด และใช้วัสดุที่ป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนได้ เพื่อป้องกันการเกิดเหตุรำคาญจากเสียงและความสั่นสะเทือนที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนใกล้เคียง

(๓) บริเวณโดยรอบอาคาร ตัวอาคาร พื้นอาคาร โຕะและเก้าอี้ ต้องได้รับการดูแลให้สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

การควบคุมป้องกันเสียงจากสถานประกอบกิจการ

(๑) ต้องจัดให้มีและปรับปรุงสิ่งที่เป็นต้นกำเนิดของเสียงและทางผ่านของเสียง มิให้มีระดับเสียงเกินกว่ามาตรฐานเพื่อการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน ทั้งผู้ใช้บริการ ผู้ให้บริการ รวมทั้งไม่ก่อเหตุรำคาญแก่ประชาชนใกล้เคียง

(๒) ระดับเสียงภายในสถานประกอบกิจการตลอดระยะเวลาทำการ ต้องมีค่าเฉลี่ยของระดับเสียง (LAeq) ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบลเอ และมีค่าระดับเสียงสูงสุด (Lmax) ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ไม่เกิน ๑๑๐ เดซิเบลเอ (ตามแนวทางการกำหนดมาตรฐานระดับเสียงขององค์การอนามัยโลก) โดยมีเครื่องมือและวิธีการตรวจวัด ตามที่กำหนดใน ข้อ ๔.๓ (๓)

(๓) ในระหว่างการให้บริการ ควรมีการหยุดหรือลดระดับเสียงจากการแสดงดนตรีหรือการเปิดเพลงหรือจากเครื่องกำเนิดเสียงหรือกิจกรรมอื่นที่ก่อให้เกิดเสียงดังมากเป็นระยะ เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้พักจากการสัมผัสเสียงดัง

(๔) ต้องจัดให้มีบริการเครื่องป้องกันเสียงที่ได้มาตรฐานและสะอาดสำหรับผู้มาใช้บริการเมื่อได้รับการร้องขอ และผู้ประกอบการต้องติดประกาศหรือให้ข้อมูลด้วยวิธีการอื่นใดแก่ผู้ใช้บริการเกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไขหรือการบรรเทาอันตรายที่อาจเกิดจากการได้ยินเสียงดัง

(๕) จัดให้มีเครื่องวัดระดับเสียงและแสดงผลการตรวจวัด เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้ทราบถึงระดับเสียงในขณะที่ใช้บริการ และสามารถพิจารณาการป้องกันตัวเองได้

๑๓. ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ.๒๕๕๐) เรื่องเสียงดังรบกวนกำหนดระดับเสียงรบกวนเท่ากับ ๑๐ เดซิเบลเอ หากระดับการรบกวนที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า ๑๐ เดซิเบลเอ ให้ถือว่าเป็นเสียงรบกวน

๑๔. ประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่องวิธีการตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐานระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวนการตรวจวัดและคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน การคำนวณค่าระดับการรบกวน และแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน

ความหมายของคำ

“เสียงรบกวน” หมายความว่า ระดับเสียงจากแหล่งกำเนิดในขณะที่มีการรบกวนที่มีระดับเสียงสูงกว่าระดับเสียงพื้นฐาน โดยมีระดับการรบกวนเกินกว่าระดับเสียงรบกวนที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ.๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน

“ระดับเสียงพื้นฐาน” หมายความว่า ระดับเสียงที่ตรวจวัดในสิ่งแวดล้อมในขณะที่ยังไม่เกิดเสียงหรือไม่ได้รับเสียงจากแหล่งกำเนิดที่ประชาชนร้องเรียนแหล่งกำเนิดที่คาดว่าประชาชนจะได้รับการรบกวน เป็นระดับเสียงเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๙๐ (Percentile Level ๙๐, LA๙๐)

“ระดับเสียงขณะมีการรบกวน”หมายความว่า ระดับเสียงที่ได้จากการตรวจวัดและจากการคำนวณระดับเสียงในขณะเกิดเสียงของแหล่งกำเนิด ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดที่ประชาชนร้องเรียนหรือแหล่งกำเนิดที่คาดว่าประชาชนจะได้รับการรบกวน

“ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน”หมายความว่า ระดับเสียงที่ตรวจวัดในสิ่งแวดล้อมในขณะยังไม่เกิดเสียงหรือไม่ได้รับเสียงจากแหล่งกำเนิดที่ประชาชนร้องเรียนหรือแหล่งกำเนิดที่คาดว่าประชาชนจะได้รับการรบกวน เป็นระดับเสียงเฉลี่ย (L_{Aeq})

“เสียงกระแทก”หมายความว่า เสียงที่เกิดจากการตก ตี เคาะ หรือกระทบของวัตถุ หรือลักษณะอื่นใดซึ่งมีระดับเสียงสูงกว่าระดับเสียงทั่วไปในขณะนั้น และเกิดขึ้นในทันทีทันใดและสิ้นสุดลงภายในเวลาน้อยกว่า ๑ วินาที (Impulsive Noise) เช่น การตอกเสาเข็ม การป้อนชิ้นรูปวัสดุ เป็นต้น

“เสียงแหลมดัง”หมายความว่า เสียงที่เกิดจากการเบียด เสียด สี เจียร หรือขัดวัตถุอย่างใด ๆ ที่เกิดขึ้นในทันทีทันใด เช่น การใช้สว่านไฟฟ้าเจาะเหล็กหรือปูน การเจียรโลหะ การบิหรืออัดโลหะโดยเครื่องอัด การขัดชิ้นงานวัสดุด้วยเครื่องมือกล เป็นต้น

“เสียงที่มีความสั่นสะเทือน”หมายความว่า เสียงเครื่องจักร เครื่องดนตรี เครื่องเสียง หรือเครื่องมืออื่นใดที่มีความสั่นสะเทือนเกิดร่วมด้วย เช่น เสียงเบสที่ผ่านเครื่องขยายเสียง เป็นต้น

“ระดับการรบกวน”หมายความว่า ค่าความแตกต่างระหว่างระดับเสียงขณะมีการรบกวนกับระดับเสียงพื้นฐาน

“มาตรฐานระดับเสียง”หมายความว่า เครื่องวัดระดับเสียงตามมาตรฐาน IEC ๖๐๘๐๔ หรือ IEC ๖๑๖๗๒ ของคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยเทคนิคไฟฟ้า (International Electrotechnical Commission, IEC) ที่สามารถตรวจวัดระดับเสียงเฉลี่ย และระดับเสียงเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๙๐ ตามระยะเวลาที่กำหนดได้

นิยามศัพท์

การบูรณาการ หมายถึง เป็นการผสมผสานทรัพยากรที่มีอยู่นำมาบริการจัดการร่วมกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาหรือทำให้ดีขึ้น

สถานบันเทิง หมายถึง สถานบันเทิงเฉพาะประเภทจัดให้มีการแสดงดนตรี เต็นรำ รำวง ร้องเงิง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือสถานบันเทิง ตามมาตรา ๓(๔) ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หมายความว่า กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องมีการควบคุมตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔

ใบอนุญาตแสดงดนตรี หมายความว่า ใบอนุญาตที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้เจ้าของ/ผู้ประกอบการดำเนินกิจการ แสดงดนตรี เต็นรำ รำวง ร้องเงิง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ

ในทำนองเดียวกันตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๔๔

ผู้ประกอบการ หมายถึง การเป็นผู้ประกอบการทางธุรกิจที่มีความสามารถในการแสวงหา โอกาส และสามารถใช้อุปกรณ์ นั้นเพื่อการสร้างรายได้เปรียบหรือคู่แข่งชั้นและมีความสามารถในการสนองความต้องการของผู้บริโภค และการปรับตัวจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมได้ทันการณ์

พนักงาน หมายถึง บุคคลหรือลูกจ้างที่ทำงานในสถานบริการซึ่งได้รับการจ้างโดยได้รับ ค่าตอบแทนจากผู้ประกอบการ

เหตุรำคาญ หมายถึง เหตุรำคาญที่ทำให้เกิดผลกระทบด้านกลิ่น แสง เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง หรืออื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพประชาชน

เจ้าพนักงานท้องถิ่น หมายถึง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

เจ้าพนักงานสาธารณสุข หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

สุขภาพ หมายถึง ภาวะแห่งความสมบูรณ์ของร่างกายจิตใจ (จิตวิญญาณ) รวมถึงการดำรงชีวิต อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข และมีได้หมายความเฉพาะเพียงแต่ความปราศจากโรคหรือความพิการทุพพลภาพเท่านั้น

ผลกระทบต่อสุขภาพ หมายถึง ภาวะเจ็บป่วยหรือภาวะไม่สมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจ (จิตวิญญาณ) รวมถึงการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการสถานบันเทิง

เครือข่าย หมายถึง กลุ่มของผู้แทนภาครัฐ สถานบันเทิง และประชาชนที่สามารถติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูล และมีข้อตกลงร่วมกัน เพื่อดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ จัดตั้งไว้

ต้นแบบสถานบันเทิง หมายถึง สถานบันเทิงที่ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และไม่มี ปัญหาเรื่องเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดัง

๖. กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

การดำเนินการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดังจากสถานบันเทิงขึ้น เพื่อหาแนวทางในการป้องกันปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดังรบกวน และสร้างความร่วมมือ และสร้างเครือข่ายในการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญโดยตรวจสอบและสัมภาษณ์จากตัวแทน สถานบันเทิงในพื้นที่เขตจตุจักร และสอบถามตัวแทนประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียงสถานบันเทิง จำนวน ๕ แขวงของพื้นที่เขตจตุจักร โดยดำเนินการในระยะเวลา ๒ เดือน ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ – ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ โดยมีวิธีการดังนี้

ลำดับที่	การดำเนินการ/กิจกรรม	เป้าหมายการดำเนินการ	วันที่ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	บทบาท/ภาระหน้าที่
๑	สำรวจและจัดทำข้อมูลจำนวนสถานบันเทิง ในพื้นที่เขตจตุจักร พร้อมทั้งจัดทำแผนผังพอพอสังเขป	- เพื่อต้องการทราบจำนวนสถานบันเทิงในพื้นที่เขตจตุจักร	๑ - ๕ ต.ค.๕๘	- ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ - ฝ่ายเทศกิจ - ฝ่ายโยธา	๑.เจ้าหน้าที่ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทศกิจ ดำเนินการสำรวจสถานบันเทิงในพื้นที่เขตจตุจักร ทั้ง ๕ แขวง ๒.ฝ่ายโยธานำข้อมูลจากการสำรวจมาลงจุดที่ตั้งในแผนที่เขตจตุจักร
๒	จัดตั้งคณะกรรมการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสถานบันเทิง คณะกรรมการประกอบด้วยผู้อำนวยการเขตเป็นประธาน คณะกรรมการเขตจตุจักรประกอบด้วย หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ หัวหน้าฝ่ายปกครอง หัวหน้าฝ่ายเทศกิจ หัวหน้าฝ่ายโยธา คณะกรรมการภายนอก ผู้แทนสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่ ผู้แทนกรมสรรพสามิต	- เพื่อให้มีคณะกรรมการอำนวยความสะดวก และคณะทำงานเพื่อกำหนดกรอบการทำงาน สั่งการ มอบหมายงานให้แก่หน่วยงานไปปฏิบัติ	๗ - ๘ ต.ค.๕๘	- ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ	ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯดำเนินการจัดทำคำสั่งฯ และส่งคำสั่งแจ้งให้ทุกหน่วยงานทราบ

ลำดับที่	การดำเนินการ/กิจกรรม	เป้าหมายการดำเนินการ	วันที่ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	บทบาท/ภาระหน้าที่
	ผู้แทนป.ส.ผู้แทนสำนักงาน ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้แทน เครือข่ายเอกชน ผู้แทนชุมชน ผู้แทนสถานประกอบการ สถาบันบ้นเทิง				
๓	จัดประชุมคณะกรรมการในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหา เหตุเดือดร้อนรำคาญจาก สถานบ้นเทิง	- เพื่อกำหนดแนวทางในการ ดำเนินการของภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาน ประกอบการตามภารกิจหน้าที่ โดยกำหนดภาระหน้าที่ดังนี้ ๑.ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ ตรวจสอบ ใบอนุญาตการจัดตั้งสถานที่ จำหน่ายอาหาร ใบอนุญาตการ แสดงดนตรี และตรวจสอบด้าน สุขลักษณะของสถานประกอบการ ๒.ฝ่ายโยธา ตรวจสอบใบอนุญาต ก่อสร้างอาคาร ด้านความปลอดภัยของอาคาร (ทางหนีไฟ เครื่องดับเพลิง) ๓.ฝ่ายเทศกิจ ตรวจสอบการตั้งวาง สิ่งของในที่หรือทางสาธารณะ ๔.ฝ่ายปกครอง ตรวจสอบ ใบอนุญาตทะเบียนพาณิชย์	๑๓ ต.ค.๕๘	- ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ - ฝ่ายปกครอง	๑.ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯจัดทำระเบียบ วาระการประชุม และทำหนังสือ เชิญคณะกรรมการฯ ๒.ฝ่ายปกครองเตรียมสถานที่ และห้องประชุม

ลำดับที่	การดำเนินการ/กิจกรรม	เป้าหมายการดำเนินการ	วันที่ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	บทบาท/ภาระหน้าที่
		<p>๕.สถานีตำรวจนครบาล ตรวจสอบ บัตรประชาชนผู้มาใช้บริการ ใบอนุญาตสถานบริการ (หากเข้าข่ายสถานบริการ)</p> <p>๖.กรมสรรพสามิต ตรวจสอบ ใบอนุญาตจำหน่ายสุรา-บุหรี่</p> <p>๗.ป.ป.ส. ตรวจสอบปีศาจของ ผู้มาใช้บริการ เพื่อหาสารเสพติด</p> <p>๘.สำนักงานควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ตรวจสอบตาม พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ.๒๕๕๑</p> <p>๙.เครือข่ายเอกชนและผู้แทน ชุมชน ดูแลสอดส่องสถานบันเทิง ที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องแจ้งให้ คณะกรรมการฯทราบ</p>			

ลำดับที่	การดำเนินการ/กิจกรรม	เป้าหมายการดำเนินการ	วันที่ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	บทบาท/ภาระหน้าที่
๔	จัดประชุมคณะกรรมการ และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำคู่มือ หลักเกณฑ์ เพื่อใช้สำหรับ สถานบันเทิง	-จัดทำคู่มือหลักเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อใช้สำหรับสถานบันเทิง	๑๖-๒๒ ต.ค.๕๘	-คณะกรรมการใน การแก้ไขเหตุ เดือดร้อนรำคาญ ตามข้อ ๒ - สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร - สถาบันการศึกษา ในพื้นที่เขตจตุจักร	-ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯจัดการประชุม คณะกรรมการ เพื่อทำหลักเกณฑ์ มาตรฐานสถานบันเทิง จำนวน ๓ ครั้ง ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑๖ ต.ค.๕๘ (ได้ร่างคู่มือเกณฑ์มาตรฐาน สถานบันเทิง) ครั้งที่ ๒ วันที่ ๑๙ ต.ค.๕๘ ประชุมปรับปรุงแก้ไขเนื้อหา ของร่างคู่มือฯ ครั้งที่ ๓ วันที่ ๒๒ ต.ค.๕๘ ประชุมตรวจสอบความถูกต้อง ของคู่มือฯ
๕	จัดพิมพ์หนังสือคู่มือเกณฑ์มาตรฐาน ใช้สำหรับสถานบันเทิง	-ได้คู่มือ จำนวน ๑๐๐ เล่ม	๒๒-๒๖ ต.ค.๕๘	-ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ	- ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯดำเนินการ จัดพิมพ์คู่มือเกณฑ์มาตรฐาน ใช้สำหรับสถานบันเทิง ให้ ผู้ประกอบการสถานบันเทิง ในพื้นที่เขตจตุจักร

ลำดับที่	การดำเนินการ/กิจกรรม	เป้าหมายการดำเนินการ	วันที่ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	บทบาท/ภาระหน้าที่
๖	จัดประชุมผู้ประกอบการ สถานบันเทิงในพื้นที่เขตจตุจักร	<p>- เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับทราบ หลักเกณฑ์ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ สถานบันเทิง ตามคู่มือเกณฑ์ มาตรฐานใช้สำหรับสถานบันเทิง</p> <p>- จัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ในการแก้ไขปัญหา เสียงดังจากสถานบันเทิง</p> <p>- คัดเลือกสถานบันเทิงต้นแบบ เพื่อป้องกันเสียงดังจากสถาน บันเทิง</p>	๒๙-๓๐ ต.ค.๕๘	<p>- สถานีตำรวจฯ</p> <p>- ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ</p> <p>- ฝ่ายโยธา</p> <p>- ฝ่ายเทศกิจ</p> <p>- ฝ่ายปกครอง</p>	<p>๑.เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความรู้ เกี่ยวกับสถานบริการ ยาเสพติด การจราจร</p> <p>๒.ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯให้ความรู้ใน การจัดตั้งสถานบันเทิง ตามพรบ. การสาธารณสุข พรบ.คุ้มครอง สุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่ พรบ.ควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์</p> <p>๓.ฝ่ายโยธาให้ความรู้เกี่ยวกับความ ปลอดภัยของอาคาร</p> <p>๔.ฝ่ายเทศกิจให้ความรู้เกี่ยวกับ พรบ.รักษาความสะอาดฯ</p> <p>๕.ฝ่ายปกครองให้ความรู้ในการ ป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การจดทะเบียนพาณิชย์</p> <p>๖.คณะกรรมการฯบรรยาย การใช้คู่มือเกณฑ์มาตรฐาน ให้ผู้ประกอบการได้รับทราบ</p> <p>๗.คณะกรรมการประชาสัมพันธ์ เชิญชวนให้ผู้ประกอบการสถาน บันเทิง ร่วมเป็นเครือข่าย</p> <p>๘.คัดเลือกสถานบันเทิงเพื่อเป็น สถานบันเทิงต้นแบบจำนวน๑แห่ง</p>

ลำดับที่	การดำเนินการ/กิจกรรม	เป้าหมายการดำเนินการ	วันที่ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	บทบาท/ภาระหน้าที่
๗	จัดชุดปฏิบัติการร่วมออกตรวจสอบ สถานบันเทิงในพื้นที่เขตจตุจักร ครั้งที่ ๑	- ตรวจสอบและตรวจเตือน สถานบันเทิง จำนวน ๕ ครั้ง ครั้งที่ ๑ วันที่ ๖ พ.ย.๕๘ ครั้งที่ ๒ วันที่ ๙ พ.ย.๕๘ ครั้งที่ ๓ วันที่ ๑๑ พ.ย.๕๘ ครั้งที่ ๔ วันที่ ๑๓ พ.ย.๕๘ ครั้งที่ ๕ วันที่ ๑๖ พ.ย.๕๘	๖ - ๑๖ พ.ย.๕๘	- ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ - ฝ่ายโยธา - ฝ่ายเทคนิค - ฝ่ายปกครอง - สถานีตำรวจ นครบาลในพื้นที่ - กรมสรรพสามิต - สำนักงานควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ - สำนักงาน ปปส. - ภาควิเคราะห์ เอกชน	๑.เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการทุก หน่วยงานร่วมประชุมวางแผนออก ตรวจสอบสถานบันเทิง และแบ่ง ภาระหน้าที่ตามอำนาจที่เกี่ยวข้อง ณ ห้องประชุมสำนักงานเขต จตุจักร ชั้น ๒ เวลา ๒๐.๐๐ น. ๒.ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯเก็บรวบรวม ข้อมูลหลังจากเสร็จภารกิจ ในแต่ละครั้ง
๘	จัดชุดปฏิบัติการร่วมออกตรวจสอบ สถานบันเทิงในพื้นที่เขตจตุจักร ครั้งที่ ๒	- ตรวจสอบสถานบันเทิง (เฉพาะที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง จากครั้งที่ ๑)	๒๐- ๒๗ พ.ย. ๕๘	- หน่วยงานตามข้อ ๗	๑.เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการทุก หน่วยงานร่วมประชุมวางแผนออก ตรวจสอบสถานบันเทิง และแบ่ง ภาระหน้าที่ตามอำนาจที่เกี่ยวข้อง ณ ห้องประชุมสำนักงานเขต จตุจักร ชั้น ๒ เวลา ๒๐.๐๐ น. ๒.ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯเก็บรวบรวม ข้อมูลหลังจากเสร็จภารกิจ ในแต่ละครั้ง

ลำดับที่	การดำเนินการ/กิจกรรม	เป้าหมายการดำเนินการ	วันที่ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	บทบาท/ภาระหน้าที่
๙	การประชุมสรุปผลการดำเนินการและติดตามประเมินผล	-จำนวนสถานบันเชิงที่ปฏิบัติถูกต้อง และปฏิบัติไม่ถูกต้อง	๓๐ พ.ย.๕๘	-ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ	- ฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ ดำเนินการสรุปปัญหา อุปสรรค ผลการดำเนินการตลอดระยะเวลา ๒ เดือนรายงานให้ผู้บริหารทราบ

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

๑.สำนักงานเขตจตุจักร (ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพฝ่ายโยธาฝ่ายเทศกิจฝ่ายปกครอง)

๒.สถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่

๓.กรมสรรพสามิต

๔.สำนักงานควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๕.สำนักงาน ป.ป.ส.

๖.สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

๗.ภาคีเครือข่ายเอกชน

๘.ผู้ประกอบการสถานบันเทิง

๘. แนวทางการติดตามผลและประเมินผล

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	วิธีการ/เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล
<p>เป้าหมาย</p> <p>๑.สามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดังในพื้นที่เขตจตุจักร</p>	<p>ระดับผลผลิต (Output)</p> <p>-มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดังในพื้นที่เขตจตุจักร จำนวน ๑ เครือข่าย</p>	<p>- มีการจัดการประชุมเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง หรือเป็นประจำ</p>
<p>๒.สามารถสร้างสถานบันเชิงต้นแบบในการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดัง</p>	<p>- มีสถานบันเชิงต้นแบบ ในการป้องกันปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญเสียงดัง จำนวน ๑ แห่ง</p>	<p>๑.คัดเลือกสถานบันเชิงที่มีความพร้อม และสมัครใจ เข้าร่วมเป็นสถานบันเชิงต้นแบบจากการประชุม มีการตรวจและตรวจสอบหรือเครื่องมือตรวจสอบสม่ำเสมอ</p> <p>๒.สัมภาษณ์ผู้ประกอบการสถานบันเชิง</p>
<p>๓.สามารถจัดทำคู่มือเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อใช้สำหรับกิจการสถานบันเชิงในด้านสุขลักษณะ และการป้องกันเหตุรำคาญเรื่องเสียงดัง</p>	<p>- มีคู่มือเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อใช้สำหรับกิจการสถานบันเชิงในด้านสุขลักษณะ และการป้องกันเหตุรำคาญเรื่องเสียงดัง</p>	<p>-ประชุมคณะกรรมการเพื่อหาแนวทางให้สถานบันเชิงมีแนวทางในการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย แจกคู่มือให้สถานบันเชิงได้ใช้ และตรวจสอบได้</p>

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	วิธีการ/เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล
<p>วัตถุประสงค์</p> <p>๑. เพื่อป้องกันและลดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญเสียงดังจากสถานบันเทิง</p>	<p>ระดับผลลัพธ์ (Outcome)</p> <p>- เหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดังจากสถานบันเทิงในพื้นที่เขตจตุจักร ลดลงร้อยละ ๘๐ เทียบจากปี ๒๕๕๘</p>	<p>๑. สถิติเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดังจากศูนย์รับเรื่องราວร้องทุกข์เขตจตุจักร</p> <p>๒. เครื่องมือวัดระดับเสียงก่อนและหลังดำเนินโครงการ</p> <p>๓. แบบสอบถามประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง</p>
<p>๒. เพื่อพัฒนาสถานบันเทิงให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และผ่านเกณฑ์มาตรฐาน</p>	<p>- ผู้ประกอบการสถานบันเทิงที่ได้รับการอบรมนำความรู้ไปพัฒนาสถานบันเทิงและปฏิบัติตามถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และผ่านเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ ๘๐ ของสถานบันเทิงทั้งหมดในพื้นที่เขตจตุจักร</p> <p>- ผู้เข้ารับการอบรมได้นำความรู้ไปปรับปรุงแก้ไขผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ ๘๐ ของสถานประกอบการทั้งหมด</p>	<p>๑. ใช้แบบทดสอบความรู้หลังการอบรม</p> <p>๒. จัดอบรมให้ความรู้ผู้ประกอบการสถานบันเทิงให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และเกณฑ์มาตรฐานสถานบันเทิงต้องตรวจสอบสถานบันเทิงด้วยคณะกรรมการว่าผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐ ตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้</p>

๙. ข้อเสนอแนะ

๙.๑ ปรับปรุงประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการจัดให้มีการแสดงดนตรี เต็มร่ำ รำวง ร้องเงิ้ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ให้สอดคล้องกับสถานบริการ ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.๒๕๐๙

๙.๒ กรุงเทพมหานครควรมีสถานบันเทิงต้นแบบที่ถูกต้องตามกฎหมาย

๙.๓ กรุงเทพมหานครควรจัดให้มีระบบฐานข้อมูลสถานบันเทิง

๙.๔ กรุงเทพมหานครควรประชาสัมพันธ์แนวทางแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ เรื่อง เสียงดังจากสถานบันเทิง และนำคู่มือเกณฑ์มาตรฐานสำหรับสถานบันเทิงไปแจกให้ครอบคลุมทั้ง ๕๐ เขต

๙.๕ กรุงเทพมหานครควรจัดตั้งเครือข่ายผู้ประกอบการสถานบันเทิงให้ครบ ๕๐ เขต เพื่อประสานงานและแจ้งข่าวสารของกรุงเทพมหานคร